

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้น ขนาดกลาง สูงได้ถึง 25 ม. มีพุ่มขนาดเล็กน้อย เปลือก สีเทาออกชมพูถึงน้ำตาลแดง เรียบเมื่อต้นอ่อน แล้วแตกเป็นร่องหรือเกล็ดเมื่อต้นแก่ เปลือกในสีน้ำตาลออกชมพูอ่อน หนา ใบ กว้าง 2-5 ซม. ยาว 6-14 ซม. รูปไข่กลับถึงรีแคบ หรือรูปใบหอกแกมขอบขนาน ปลายทู่หรือเรียวแหลมกว้าง โคนรูปลิ้น เนื้อคล้ายหนังบาง สีเขียวเข้มมันด้านบน ด้านล่างมีนวล เส้นกลางใบแบนหรือค่อนข้างนูนด้านบน มีร่องตรงกลาง เส้นใบ 14-18 คู่ ห่างกัน นูนละเอียดทั้งสองด้าน เส้นขอบใบเล็ก 1-2 เส้น เส้นใบย่อยแยกไม่ออกจากเส้นใบ ก้านใบยาว 0.5-1 ซม. กิ่งเล็ก สีน้ำตาลแดง มีเกล็ดอ่อน ไม่เป็นมูมหรือสัน ดอก สีขาว ออกเป็นช่อแตกแขนง หรือเป็นกลุ่มของช่อกระจจะ ยาวได้ถึง 11 ซม. ดอกน้อย ที่ปลายกิ่งหรือง่ามใบบนๆ แกนกลางช่อและแขนงช่อเรียว แบนหรือมี 4 มุม ไม่มีก้านดอก ถ้วยฐานดอกสูงประมาณ 7 มม. รูปประฆัง สอดแคบที่โคนเป็นก้านถ้วยเรียว ยาวประมาณ 3.5 ซม. กลีบเลี้ยง 4 กลีบ ยาว 1.5-2 มม. ค่อนข้างหนา ร่วงเร็ว กลีบดอกกลม แยกกัน 4 กลีบ กว้าง 2.5-4 มม. มีจุดต่อม 20-40 ต่อม เกสรเพศผู้ ยาว 7-9 มม. ก้านเกสรเพศเมีย ยาว 8-12 มม. อ้วนล่ำกว่าเกสรเพศผู้ ผล ขนาดประมาณ 2.5 ซม. ทรงกลมถึงรูปไข่ หรือกึ่งลูกแพร์ ปลายบวมเล็ก กลีบเลี้ยงติดเป็นขอบตื้น ผลแก่เป็นสันจางๆ พบในป่ารุ่ม และป่าโปร่ง สูงได้ถึง 1600 ม. ตามชายฝั่งที่เป็นหิน และสันเขา

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, โฮมอนด์ ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม 3 (Mo-Z)-กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

